

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 lutego 2006 r. umarzająca postępowanie w sprawie wniosku Spółki o nakazanie udostępnienia danych osobowych użytkowników lokali administrowanych przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej.

Warszawa, dnia 8 lutego 2006 r.

GI-DEC-DS-49/06

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Spółki A o nakazanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych udostępnienia danych osobowych użytkowników lokali administrowanych przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Spółki A, zwana dalej również Spółką, o wydanie decyzji nakazującej udostępnienie danych osobowych użytkowników lokali administrowanych przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej. Jak wynikało z wniosku, Spółka „wielokrotnie” kierowała wnioski do podmiotów podległych Przedsiębiorstwu Gospodarki Mieszkaniowej – Biur Obsługi Mieszkańców oraz do niej samej, o udostępnienie danych osobowych użytkowników lokali pozostających pod jej administracją. Spółka zwracała się o udostępnienie danych najemców lokali w celu „windykacji należności za pobrany gaz oraz odzyskanie znajdujących się w tych lokalach gazomierzy stanowiących własność Spółki A”. Jako podstawę prawną przedmiotowego wniosku Spółka wskazała art. 23 ust. 1 pkt 5 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Wnioskodawca wskazał ponadto, iż wobec niedopełnienia

obowiązku meldunkowego przez najemców lokali administrowanych przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej niemożliwym jest uzyskanie potrzebnych danych w inny sposób jak tylko od samego podmiotu. Z przesłanej do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych korespondencji prowadzonej przez Spółkę z Przedsiębiorstwem Gospodarki Mieszkaniowej wynikało, iż domaga się ona udostępnienia danych osobowych osób, które zajmują lokal nr 1 i 2.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, że:

1. Pismem z dnia 2 września 2004 r. Spółka A zwróciła się do Biura Obsługi Mieszkańców B Przedsiębiorstwa Gospodarki Mieszkaniowej z prośbą o przesłanie dokumentów zawierających dane osobowe najemcy lokalu nr 1. W odpowiedzi Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej pismem z dnia 16 września 2004 r. odmówiła udostępnienia Spółce wnioskowanych dokumentów i w konsekwencji – zwartych w nich danych osobowych.
2. Pismem z dnia 27 grudnia 2004 r. Spółka zwróciła się do Biura Obsługi Mieszkańców C Przedsiębiorstwa Gospodarki Mieszkaniowej z prośbą o udostępnienie danych osobowych najemcy lokalu nr 2. Podobnie jak w powyższym przypadku, Spółka nie otrzymała wnioskowanych danych.
3. Pismem z dnia 7 lipca 2005 r. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej Biuro Obsługi Mieszkańców C udostępniło Spółce wnioskowane przez nią dane dotyczące najemcy lokalu nr 1.
4. Pismem z dnia 4 sierpnia 2005 r. Przedsiębiorstwo Gospodarki Mieszkaniowej Biuro Obsługi Mieszkańców B udostępniło dane dotyczące najemcy lokalu nr 2.
5. W Piśmie z dnia 6 grudnia 2005 r. do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Spółka A wskazała, że przedmiotowe dane dotyczące najemców ww. lokali „rzeczywiście w końcu otrzymali” jednakże – jak wskazała Spółka – zajęcie przez Generalnego Inspektora stanowiska *co do zasady* (...) mogłoby stanowić rodzaj wykładni obowiązujących przepisów nie tylko w kontaktach ze Spółką A ale także z innymi administratorami budynków”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Niniejsze postępowanie należy umorzyć. Zgodnie bowiem z art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Czynnikiem mającym wpływ na treść takiego rozstrzygnięcia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest fakt pozyskania przez Spółkę wnioskowanych w skardze inicjującej niniejsze postępowanie danych i w ten sposób osiągnięcie celu, dla realizacji którego Spółka A zwróciła

się do organu ochrony danych ze stosownym wnioskiem. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może nakazać Przedsiębiorstwu Gospodarki Mieszkaniowej udostępnienie Spółce danych, które wnioskodawca już posiada bowiem jest to prawnie nieuzasadnione. Wraz z powzięciem przez organ ochrony danych osobowych informacji o pozyskaniu danych osobowych przez Spółkę prowadzone przez organ w tym zakresie postępowanie staje się bezprzedmiotowe i powinno zostać ono umorzone.

Podkreślić także należy, że oczekiwanie przez Spółkę na to, że w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – pomimo pozyskania przez nią żądanych danych – rozstrzygnie zgodnie z oczekiwaniem wnioskodawcy i zajmie stanowisko *co do zasady* będące w przyszłości traktowane przez wnioskodawcę jako rodzaj wykładni obowiązujących przepisów w zakresie ochrony danych osobowych w kontaktach z innymi podmiotami, jest nieuprawnione. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przy rozstrzyganiu w konkretnej sprawie musi kierować się ustalonym w niej stanem faktycznym i prawnym a zapadłe w niej orzeczenie nie może kształtować na przyszłość praktyki funkcjonującej w relacjach pomiędzy określonymi podmiotami. Decyzja zapadła w indywidualnej sprawie nie może być utożsamiana z ustanowieniem generalnych standardów działań określonych podmiotów w kwestii przetwarzania przez nie danych osobowych. Zauważyć ponadto należy, że w przypadku, gdyby Spółka żądała rozstrzygnięcia organu ochrony danych osobowych w odniesieniu do innych danych, które Spółka A chciałaby pozyskać, musi się to odbyć na jej wyraźne żądanie, po przeprowadzeniu stosownego, odrębnego postępowania i na podstawie ustaleń faktycznych i prawnych dokonanych w tej konkretnej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).